

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2014. augusztus 31.
(vasárnap)**

Horváth Géza

2. IRGALMAS ÉS IGAZSÁGOS AZ ÚR

Lekció: 2Mózes 34,4-8

Alapige: 2Mózes 34,6-7

Elvonult előtte az Úr, és így mondta azt ki: Az Úr, az Úr irgalmas és kegyelmes Isten! Türelme hosszú, szeretete és hűsége nagy! Megtartja szeretetét ezer-izig, megbocsátja a bűnt, hitszegést és vétket. Bár nem hagyja egészen büntetés nélkül, hanem megbünteti az atyák bűnéért a fiaikat és a fiak fiait harmad- és negyedizig.

Imádkozzunk!

Édesatyánk! Hálás szívvel köszönjük, hogy nemcsak neked énekelhettünk, hanem elsősorban rólad zenghetett az ének, amikor azt vallottuk: Uram, te igaz vagy mindennemű te cselekedetedben.

Köszönjük, ha így ismerhetünk már téged, hogy te magad vagy az igazság, a szentség, a tisztaság. Te magad vagy az irgalom, a szeretet, a hozzánk való lehajlás. Köszönjük, Urunk, hogy ha valaki nem így ismer, azt imádságban vihetjük hozzád, hogy ismertesd meg magadat, fedd fel titkodat, mutasd meg személyedet, Urunk. Köszönjük, hogy mindezt szemlélhetjük a mi megváltónkban, Jézus Krisztusban.

Áldunk, hogy az első keresztyének, apostolok látták Őt, mi pedig hitben járhatunk, nem látásban. Köszönjük, hogy velük egyenértékű drága hitet ajándékozol nekünk is, amellyel felfoghatjuk, megérthetjük, megragadhatjuk és élhetjük a megváltás csodáját.

Megvalljuk, Urunk, hogy úgy állunk előtted ma is, ahogy a másik énekben zengtük, hogy a mi erőnk önmagában mit sem ér, nem tudunk parancsolataid szerint járni, élni, és büntetést vontunk magunkra. Mégis, úgy, ahogy az énekíró odatárja eléd a szívét, mi is szeretnénk odatárni és vallani, hogy e kettő hogyan fér

2. IRGALMAS ÉS IGAZSÁGOS AZ ÚR

össze: bűn és kegyelem, elengedés és ítélet. A te szent igédben találunk útmutatást, megtartatást.

Kérünk, add elénk, nekünk a te drága igédet. Kérünk, segíts Szentlelked által, hogy világos legyen előttünk mindaz, amit mondani szeretnél, és kérünk azért is, hogy adj vágyat a szívünkbe, hogy úgy legyünk itt, akik gyülekezeti közösségben együtt kérjük: Mester, szólj! És mi hallgatunk, csendben vagyunk, figyelünk és megalázzuk magunkat a te örök igéd előtt.

Cselekedd ezt velünk és bennünk, Urunk.

Ámen.

Igehirdetés

Nem tudom, emlékszünk-e, hogy néhány héttel ezelőtt már foglalkoztunk ezzel az igével (illetve az ige foglalkozott velünk), és azt a bibliai igazságot hirdettük e fejezetből, hogy Isten irgalmas. Ez a bibliai rövid két vers, amit most felolvastam, Istennek két kiváltképpen való tulajdonságát tárja elénk és mutatja meg. Azt, hogy Isten irgalmas és igazságos. Ezt nem valaki állapítja meg, mert a Bibliában vannak olyan igék is, amikor valaki ezt meglátja, megtapasztalja, és hitvallóként vallja, hogy az Úr irgalmas, igazságos.

Ez a két ige azért különleges a Bibliában, mert ezt Isten jelenti ki önmagáról. Az Úr elvonul Mózes előtt és kiáltott neki, és azt mondja magáról: az Úr irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú.

Akkor, augusztus első vasárnapján, ha emlékszünk, inkább azzal foglalkoztunk, hogy mit jelent, hogy Isten irgalmas, de azzal sem lehetett úgy foglalkozni, hogy röviden ne mutassuk be azt, hogy ugyanakkor Isten igazságos Isten is.

Ma ennek az igének a másik feléből arról lesz szó, hogy Isten igazságos, de ezt sem lehet úgy elmondani, hogy ne utaljunk ismét arra, hogy Isten irgalmas is. Ugyanis a Szentírásban Isten igazsága és irgalma általában együtt fordul elő. Ebben az igében is Isten így mutatja be önmagát, hogy Ő irgalmas és igazságos. Dávid a zsoltárokban többször így beszél Istenről, már mint megtapasztalt valóságról, hogy az én Istenem irgalmas és igazságos. Gondoljunk a 110. zsoltárra, de több zsoltárt is említhetnék.

Tulajdonképpen ezért kell ezt nekünk most megnéznünk, mert ezt a két isteni tökéletességet nem úgy fogjuk szemlélni, mint Isten tulajdonságát, hanem úgy, mint Istennek a bűnös emberhez való viszonyulását. Szeretném, ha látnánk, hogy elsősorban nem arról lesz szó, hogy Isten ilyen, ez is igaz, erről is lehetne szólni, hogy Isten irgalmas és igazságos, mint isteni tökéletesség, tulajdonság, de ebből az igéből ma az lesz a fontos nekünk, hogy Isten így viszonyul a bűnös emberhez.

Elvonul Mózes előtt és Mózesnek mondja, de nemcsak Mózesre nézve, hanem az egész népre nézve, az Ő népére nézve, hogy Isten irgalmas és igazságos. Isten így viszonyul hozzánk. Ez azért fontos, mert meg kell lássuk azt, hogy Isten jelenlétében vajon az ember — én — mire számíthatok. Mit várhatok. Mint amikor a betegnek az orvos közli a diagnózist. Amikor a beteg értelmetlen és a második mondata: mire számíthatók, doktor úr? Mit remélhetek? Vagy ahogy a 39. zsoltárban Dávid felsóhajt: most azért mit reméljek, ó, Uram? Tebenned van bízalmam.

Ha valaki érti, hogy az Isten igazságos, de mindenekelőtt az övéihez irgalmas, akkor felteszi a kérdést: most azért mit remélek, ó, Uram? Te igazságos Isten vagy, benned van bizodalmam, mert te irgalmas Isten vagy. Milyen jó, ha valaki így ismeri Istent, mert tudja, mire számíthat. Nem bizonytalanra fut az ilyen ember. Nem bizonytalanul készül az ítélet napjára, amikor meg kell jelennünk Isten ítélőszéke előtt, mert már tudtuk itt a földi létben, hogy mit jelent, hogy Isten irgalmas, igazságos. Hogyan viszonyul hozzám az Isten.

Az ige szerint Isten irgalmassága azt jelenti, hogy elengedi a bűnt. Így olvasuk: megbocsát bűnt, hamisságot és vétket. Az igazsága pedig azt jelenti: megbünteti a bűnt. Ebben az igében együtt fordul ez elő. Mégpedig úgy, hogy Isten megmondja, hogy nem hagyja a bűnt büntetés nélkül, megbünteti az atyák vétjét a fiakban (most erről nem beszélünk), a bűnt nem hagyhatja büntetés nélkül. Ugyanakkor biztosítja Mózeset arról, hogy elengedi a bűnt. Megbocsátja a bűnt.

Örülök, hogy éppen mára kaptuk az igének második felét, hogy Isten igazságos, mert ezen a vasárnapon Isten nemcsak hirdetteti a számunkra ezt, hanem szemlélteti is. Szemlélteti, hogy nemcsak a fülünk hallja az Ő igéjét, hanem látja a szemünk, tapasztalják érzékszerveink az úrvacsorában, hogy Isten irgalmas és igazságos. Ezt fogjuk ma szemlélni az úrvacsorában. Nemcsak halljuk az igét: hidd el, hogy Isten irgalmas és igazságos, hanem kezeinkkel érintjük és ilyen valóságosan, bizonyosan szemlélteti nekünk az Isten: lásd meg, hogy én irgalmas vagyok és igazságos.

- Először arról szeretnék szólni, hogy miért fontos ezt a két isteni tökéletességet együtt szemlélnünk. Miért fontos együtt nézni azt, hogy Isten irgalmas és az Isten igazságos?

Azzal kezdem, hogy azért fontos, mert nekünk egy nagy ellenségünk, egy nagy hitetők van, aki mindenkit igyekszik elhitetni, ha lehet, még a választottakat is. Ő mesterien teszi ezt. Tudja, hogy Isten igéjét hogyan kell elfordítani, elferdíteni. Kihagy belőle egy szót, egy betűt másként mond, mint ahogy Isten mondta. Gondoljunk csak az Éden-kertre: csakugyan azt mondta Isten, hogy a kertnek egy fájából se egyetek? Holott Isten azt mondta: egy fájából *ne* egyetek. De hogy egy fájáról se egyetek, azt jelenti: egyik sem a tietek. Egyetlen betűt cserél ki a Sátán. Tudjuk, hogy a Sátán ismeri Isten igéjét. Ezt Jézus megkísértése történetéből tudjuk. Ő Biblia-ismerő, csak neki nem élet, nem lélek Istennek igéje. Éppen ezért odajön az emberhez, és azt mondja: Isten irgalmas. — Ez csak féligazság, mert nem lehet elválasztani, hogy Isten igazságos is. De ha a Sátán ezt akarja mondani nekünk, hogy Isten irgalmas, ezzel mit akar elérni? Azt, hogy te olyan Istent láss, olyan Istenben higgy, aki maga a szeretet, a jóság, a türelem, a hűség, a megbocsátás, a kegyelem, az irgalom. És ezzel ráveszi az embert, hogy a bűnt ne is lássa annak. Bagatellizálja a bűnt.

Amikor a bűnről beszéltünk egyszer, egy asszony azt mondja nekem: mi ugyan még hagyján, de — és sorolta azokat, akik bűnösebbek. A Sátán ezt elhitei, hogy Isten irgalmas, akkor egy hamis Isten-képet fest nekünk. Ez a célja. Nem teszi hozzá, hogy Isten igazságos is. Az ember azt gondolja: Isten irgalmas, nyugodtan lehet vétkezni, mert úgymint megbocsát, elengedi a bűnt. Ha csak azt mondja nekünk: Isten igazságos, akkor meg az a célja, hogy félelembe, rettegésbe ejtsen bennünket.

2. IRGALMAS ÉS IGAZSÁGOS AZ ÚR

Eltakarja, hogy Isten irgalmas is. Azt emeli ki nekünk, hogy Isten igazságos, nem hagyja a büntetés nélkül — ami önmagában igaz, és mégsem a teljes igazság, mert *hozzá kell tenni* Isten irgalmát is. Ha a Sátán ezzel átejt bennünket, akkor úgy járunk, mint Káin, (1Móz 4.) aki egyszer csak felsóhajt: nagyobb az én büntetésem, hogynem elhordozhatnám, mert Isten igazságos, a bünt megbünteti. Célja, hogy az igazságos Istent, vagy ahogy az ige is nevezi: a bosszúálló Istent — mert ilyet ismer a Biblia. Isten bosszúálló, Isten számon kér. De nem lehet ezt úgy vizsgálni, hogy ne ragyogna nekünk az igéből az, hogy ugyanakkor irgalmas.

Dávid ezt mondja a 101. zsoltárban (amit augusztus 3-án énekeltünk): Mindenek előtt irgalmasságról, Lészen éneklésem az igazságról. — Fogjuk látni, hogy a kegyelem abban van, hogy Istennek nagyobb az irgalma, mint az igazsága. És miért nagyobb? Reménység szerint erre is majd választ fogunk kapni.

- A második, hogy az irgalmasságnak és igazságnak is célja, tárgya a bűnös ember. Azt is mondja a Szentírás, hogy nem egyformaképpen tárgya minden bűnös ember. Nehogy azt gondoljuk, hogy az Isten irgalmas és igazságos, és ezt minden bűnös ember egyformaképpen éli át, kapja meg és gyakorolja Isten az életében.

Az ige szerint teljesen másként gyakorolja Isten az Ő irgalmasságát, igazságát a megtért bűnösön, és a meg nem tért bűnösön, az újjászületett emberen, aki az Ő gyermeke Jézus Krisztus által, és akik megkeményítik szívüket, nem akarnak hozzá menni, hogy életük legyen. A megtért bűnösön, az újjászületett bűnösön, aki az Ő gyermeke kegyelemből, hit által, azon mindig nagyobb lesz Isten irgalmassága. Soha nem lesz nagyobb az Ő igazsága az irgalmasságánál. A meg nem tért bűnösön viszont fordítva lesz. Egy ideig való irgalmasság után nagyobb lesz Isten igazsága, mint irgalmassága. És ez az ítéletben lesz az igaz Bíró előtt nyilvánvaló.

Ebből a két tökéletességből látjuk, hogy nem lenne szükség ennek gyakorlására, ha a világba nem jött volna be a bűn. Isten irgalmas és igazságos, csak azért realitás, mert a világba bejött a bűn. Különben Istennek ezt a két tulajdonságát nem kellene gyakorolnia. Mivel a világba bejött a bűn, ezért ezt a két tulajdonságát gyakorolnia kell, mert igazságra ott van szükség, ahol a bünt következetesen büntetés követi, irgalmasságra pedig ott van szükség, ahol a bűn büntetését végre is hajtanák. Igazságra ott van szükség, ahol a bünt következetesen büntetés követi, irgalmasságra pedig ott van szükség, ahol a büntetést végre is hajtanák. Mi vagyunk tehát ennek tárgyai, céljai.

Isten igazsága abban gyökerezik, hogy a bűn által az ember megsértette az Ő szentségét, igazságát, tisztaságát, az Ő isteni fenségét, voltát, és éppen ezért Isten előtt semmilyen bűn nem állhat meg.

Röviden összefoglalva mit jelent, hogy mi bűnösök vagyunk? Tudom, erről sokszor, sokféleképpen hallottunk és tudunk, én most azt szeretném kiemelni, hogy ha megfigyeljük, Isten igéjéből a bűn azt jelenti: azt cselekszem, amit Isten tilt, azt pedig nem cselekszem, amit Isten parancsol. Mint egy serdülő, aki a szüleiével szemben sokadik dackorszakát éli. A bűn így kötözi a bűnöst, nem teheti, hogy engedelmeskedjék. Amit Isten tilt, azt cselekszi, amit Isten parancsol, hogy ezt cselekedd és élsz, azt meg nem cselekszi. Mindig Isten szentsége és akarata ellen vagyunk és lázadunk. És nem tehetjük ennek az ellenkezőjét — ahogy énekeljük: a

bűn sarában élve lenn, a jóra lelkem képtelen. — Ide kell eljutni az embernek: Isten irgalmára és igazságára szükségem van.

A Szentírásban azt jelenti Isten igazsága, hogy Ő a bűnt nem hagyja, mert nem hagyhatja büntetés nélkül. Előre megmondta, hogy amennyiben az ember engedetlen lesz, azt büntetés fogja követni. Isten következetes, mert úgy mutatkozik be az igében: Ő magát meg nem tagadhatja. Szavát vissza nem vonja. Ő érvényesíti azt, amit megmondott. Isten következetes. Erről beszél nekünk az ige. Ha a bűnt büntetlenül hagyná, és a bűnöst ártatlanná tenné, akkor megtagadná önmagát.

- A harmadik üzenet, amit a Jónás könyvének egy igéjével szeretnék összefoglalni: az Úré a szabadítás. Ismerjük a Jónás könyvéből ezt a csodálatos, rövid tömondatot: „Az Úré a szabadítás.”

A szabadítás, vagyis a megoldás az Úré, mert a magam erejéből kimászni nem tudok. Ahogy a 212. ének, amely a XIX. Század elején keletkezett, ezt fogalmazza meg, amiről Isten igéje beszél. Ott a nagy dilemma, hogy a kettő között hányódom, és hol a mentség? Ott van a 2Mózes 34-ben, a 10. vers végén van: „mert félelmetes dolgokat fogok cselekedni veled.”

Tudniillik az, hogy megbüntettem az atyák vétkét a fiakban harmad- és negyedíziglen — ezeríziglen irgalmasságot cselekszem azokkal, akik az én nevemet félik; ezzel szemlélteti Isten a különbséget, a hívők tekintetében az Ő irgalmassága meg az igazsága között. Milyen óriási a különbség irgalma és ítélete között. És miután ezt elmondja Isten, a 10. versben: csodálatos az, amit én cselekszem veled.

Abba kell kapaszkodnunk, hogy miközben az Isten az Ő igazságát gyakorolja a bűnös ember felé, közben az Ő irgalmasságát kiterjeszti az övéire. Miközben Isten igazságát gyakorolja a bűn büntetése tekintetében, aközben a hívőre kiterjeszti irgalmasságát — mert „örökkévaló szeretettel szerettelek téged, azért terjesztettem ki rád az én irgalmasságomat”. Ennek a kettősségnek az evangélium által meghirdetett szabadságában él a hívő. Isten gyakorolja felém is az Ő igazságát, irgalmasságát az Ő kegyelmességéből (nem teheti, hogy ne gyakorolja, mert nincs különbség, mindnyájan vétkeztek).

Éppen ezért örülök, hogy úrvacsorás vasárnap van, mert tulajdonképpen erről szól az evangélium, az örömhír. Arról, hogy van olyan megoldás, amit Isten szerzett nekünk, hogy meg ne öljön az Ő igazsága, kárhozatra ne vessen az Ő igazsága, és ezért olyan eszközt talált ki, és ad elénk, amelyben a bűnt meg is bünteti, el is engedi. A mai igénk két verse erről szól: megbünteti, meg elengedi a bűnt.

Gondoltunk erre, hogy ez hogy lehet? Megbünteti a bűnt, eleget tesz igazságának, ugyanakkor megbocsát bűnt, hamisságot, vétket. Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől. Ez az úrvacsora. Isten olyan módot talált ki, adott elénk, és döntött el a világ teremtése előtt, amelyben a bűnt megbüntette, hiszen Jézus Krisztus átokká lett érettünk, és elhordozta Isten igazságos büntetését, ugyanakkor el is engedte a bűnt, mert aki hittel néz a Golgota keresztségére, úgy mint azt a János 3-ban olvassuk: Mózes idejében néztek a póznára, a kígyóra, mert ott volt a büntetés, de ott volt az irgalom. Ott volt a számonkérés, ott volt az elengedés. Ott volt az elítélés és ott volt a felmentés. Ez az evangéliumnak a szíve.

2. IRGALMAS ÉS IGAZSÁGOS AZ ÚR

Ezért mondja Jézus: „Amiképpen felemelte Mózes a kígyót a pusztában, aképpen kell az Emberfiának felemeltetnie, mert Isten eszköze a Golgota keresztje, amit azért ad elénk, hogy nézd, nézd és élsz, néked élet ez a pillanat, a megfeszítettre ki ránéz, az él — mondja egy kedves lelki ének: Te hittel nézz a Golgotára fel.

Ezen az istentiszteleten nézd az úrvacsora kenyerében és borában, és vedd tudomásul, vedd észre, hogy Isten olyan módot talált a te megmentésedre, amelyet sem te nem találtál volna, sem senki felfedező nem talált volna ki. Az emberi nagy felfedezések sorát lehetne említeni. Amikor valaki felfedez egy gyógyszert, valaminek az ellenszerét, nagy dolog. Amikor az ember kutatja a Holdat, meg a Marsot és a bolygókat — de a legnagyobb feltaláló a teremtés Ura, aki olyan módot talált, amelyben könyörül, irgalmaz és kegyelmez, és elengedi népe maradékának vétjét. Ugyanakkor meg is büntette, mert igazsága és igazmondása nem engedhette, hogy a bűn büntetlenül maradjon, de megengedte, hogy más tegyen eleget a bűnért. Jézus Krisztus odaállt értünk és helyettünk a Golgota keresztjére, hogy Isten igazságának eleget tegyen.

Hirdetem az igéből: te magad nem tehetsz eleget Isten igazságának. Erről beszél Jób 9-ben az ige, vagy a Zsoltárok 143-ban. A magam érdemei által nem üdvözülhetek — mondja a Filippi 3. — Nincs saját igazságom a törvényből, de van igazságom a Jézus Krisztusba vetett hit által. Jövök semmit nem hozva — énekeljük —, keresztedbe fogózva. Meztelen, hogy felruházz, árván, bízva, hogy megszánsz.

De nem is kell hoznod semmit, nem is érdemes hoznod semmit, csak kapaszkodj abba a Jézusba, akit Úrrá és Krisztussá tett az Isten, hogy mint próféta, pap és király az Ő népe bűnéért bemenjen a szentek szentjébe, eleget tegyen, tökéletes áldozatával eltörölje a bűnt, és örökre megszentelje az övéit.

Isten adja elénk: kapaszkodj ebbe, hogy az Ő irgalma nagyobb az igazságánál, és az újjászületett hívő felé Isten megígérte, hogy soha nem lesz nagyobb az igazsága, mint az irgalma. Abban az igében jelenti ki, amikor Isten megmondja: örökkévaló a kegyelme az Őt félőkön. Vagy egy másik igében, amikor azt mondja: megtartja (megőrzi) irgalmasságát a hívők felé, az Ő népe felé.

Mitől kell, hogy megőrizze az Ő irgalmasságát? Az igazságától. Amit én cselekszem veled (2Móz 34), az csodálatos. Mert mit cselekszik Isten? Azt, hogy őrzi az Ő irgalmasságát az igazságától. A hívő felett soha nem lesz nagyobb Isten igazsága, mert akkor az ítéletet, pusztulást, jelentene, hanem mindig nagyobb lesz Jézus Krisztusért, az Ő irgalmassága a hívők felé.

Ezért mondja nekünk az Úr és kéri: kapaszkodj bele, nézz Őreá. Ne önmagadat nézd, mert akkor sokszor csak a csődöt látjuk, a bukást, a vétket. Nézzünk arra a Krisztusra, akiben tündököl Isten igazsága és irgalma.

Amikor megtaláltam ezt a 212. dicséretet az énekeskönyvben, azt vettem észre, hogy semmi újat nem fedeztem fel. Ha ezt az éneket hamarabb tudom, akkor a prédikáció is könnyebb lett volna, mert ugyanerről írt az énekíró. Elcsodálkoztam, hogy a XIX. század elején ezt így értették.

Befejezésül elolvasom ezt a három verset, hogy a 4-5-6. versben mit énekelünk, mert ezzel azt szeretném elérni, hogy amit énekelünk, azt lássuk, érzük, érezzük, értsük meg. (212,4-5-6).

Sokszor hallom: Az irgalom nálad éri az eget;
De ismétlen Véghetetlen Igazságod fenyeget.
E kettő közt Olyan eszközt Találnom lehetetlen,
Hogy jó maradj, És mégse hagyj Egy bűnt is büntetetlen.
De, midőn én Kétkelkedvén E két mélység közt állok:
Útmutatást, Megtartatást Szent igédben találok.

Érezzük az énekíró, Lengyel Józsefnek, a dilemmáját az Isten igazságáról, amely számon kérő igazság, és bűnt jogosan büntető igazság. A Jelenések könyve 16-19. fejezetében az üdvözültek serege mit zeng? Isten igazságosságát: Igazságosak a te ítéleteid, ó, szentek Királya. Ugyanakkor szemléli az énekíró, ha ez így van, akkor elvesztem. De ha úgy van, ahogy Isten mondja, akkor megmenekültem. És ez az örömhír.

Amikor Jósiás király meg a többiek elolvassák a megtalált tekercs igéit, és a azt rég elfeledett ígét elkezdik felolvasni, Jósiás azt mondja: ha ez igaz, nekünk végünk! Ugyanakkor arra gondol, hogy ha igaz, hogy Isten irgalmas, akkor megmenekültünk.

E kettő közt vagyunk mi. Mivel nagyobb Isten irgalma, kérlek, te is lásd nagyobbak Isten irgalmát. Lásd az Ő igazságát, mert a bűnre nem mondhatjuk, hogy nem bűn, minden ember bűnös. Lásd meg, hogy az ítélet jogos, ugyanakkor nézz a Golgotára és a 466. énekkel valljad: Rád tekint már hitem, megváltóm, Istenem a Golgotán.

Benne szemlélem Isten igazságát, irgalmát és mindazt, hogy nekem ez az élet. Ebből élek, és ezért odaszánom magam, hiszen az Isten jósága megtérésre ösztönöz az ige szerint, ezért szolgálni, szeretni, követni akarom hűségese Megváltómat.

Imádkozzunk!

Megdöbbentő szeretettel, irgalommal és kegyelemmel állunk szemben, örökkévaló Istenünk, mert ezt látjuk most is. Add, hogy újra és újra felragyogjon nekünk, hogy ki vagy te. Újból és újból meglássuk azt, hogy mire számíthatunk, hogy viszonyulsz hozzánk. A te szentséged elpusztíthatna bennünket, mert nem tűri a bűnt, a vétket, a hamisságot. Nemhogy a sötétséget nem tűri, hanem a szürkiséget sem, a kicsiny botlásokat sem.

Ezért mégis hálás a szívünk, hogy olyan módot adsz elénk, amelyben a bűneinkért valaki már fizetett, eleget tett. Ezért mi, akik ezt megértettük, hitben megragadjuk, hogy csak egyvalaki fizetett, csak Jézus tett eleget. Nincs üdvösség senki másban, éppen ezért boldogan zenghetjük: van még számomra is bocsánat, van Jézusom, s Ő az enyém.

Kérünk, Istenünk, mélyítsd szívünkben ezt az ígét. Beírva szívünk hústábláira igazságodnak és irgalmasságodnak evangéliumát.

Köszönjük, hogy így bánasz ezzel a világgal, hogy még, akik nem a tieid, sőt ellened élnek, azoknak is adsz egy ideig való irgalmat. Hosszan tűrsz, türelmesen vársz. Felettük egyszer majd a te igazságod lesz a nagyobb.

Áldunk azért, hogy imádkozhatunk ezért a bűnbe esett világért, ennek minden nyomorúságáért, bajáért. Köszönjük, hogy úgy állhatunk előtted, mint Ábrahám, amikor Sodomáért imádkozott, hogy könyörülj ezen a háborgó, ellened

2. IRGALMAS ÉS IGAZSÁGOS AZ ÚR

forduló, önmagát is pusztító világon. Adj békességet a mi időnkben a földön, Urunk.

Kérünk azokért a helyekért, ahol háborúk vannak. Különösen a szomszéd országért hadd kérjünk. Nagy baj van, és vannak ott nemzetünkhöz tartozó emberek és velünk egyenlő hitet nyert testvérek. Könyörülj meg, Urunk.

Adj a világ vezetőinek bölcsességet, felelősséget, tanácsot.

Köszönjük a nyarat, amely lassan mögöttünk van, benne a fiatalok, gyermekek, iskolások, pedagógusok pihenését. Köszönjük, hogy holnaptól újból imádkozhatunk azokért, akik iskolákba mennek, és oktató-nevelő munkát kezdenek. Köszönjük a nyári csendesheteket, hogy nemcsak pihentek sokan, hanem csendes héten lehettek, ígét hallhattak, tisztulhattak is, mert rajtad nem múlt, Urunk. Te ajánlod és hirdetteted a te áldozatod bocsánatát.

Kérünk, kísérd lépteink, éltünk végéig.

Imádkozunk a betegekért, a gyászolókért, akik a héten temették szerettüket, meg azokért, akik most fogják temetni ezen a héten. Kérünk, a te vigasztalásod legyen a számunkra a te jelenléd.

Kérünk, hallgasd meg azt is, amit csendes imádságban mondunk el most.

Ámen.

259. dicséret

1. Benned bízom, Uram Isten, soha ne gyaláztassam;
A te szent igazságodért kérlek, szabadítottassam:
éjjel-nappal könyörgök, halld meg én kérésemet.

2. Nincs én nékem segítségem: Uram, te légy oltalmam;
Bátorságom vagy én nékem és örök bizodalomam:
Hajtsd hozzám te füledet, siess, tarts meg engemet.

3. Erősségem ördög ellen, te vagy nagy reménységem,
Szent nevedért ments meg engem, mert nincs nékem érdemem:
éjjel-nappal könyörgök, halld meg én kérésemet.

(...)

7. Értem immár hozzám való kedves akaratodat;
Benned bízom: mutasd immár nagy irgalmasságodat:
éjjel-nappal könyörgök, halld meg én kérésemet.